

РЕШЕНИЕ

№ 25710

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5253** по описа за **2026** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на „Бора Вет“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], [улица], срещу Решение № 769 от 04.03.2026 г. по нахд № 11506/2025 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 110-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №74 от 07.07.2025 г., издадено от директор на ОБДХ-С.-град относно наложена му на основание чл.450д от Закона за ветеринарномедицинската дейност (ЗВМД) имуществена санкция в размер на 1000 лева /511,29 евро/ за нарушение на чл.101, параграф 7, б. „е“ от Регламент /ЕС/ 2019/6 на Европейския парламент и на Съвета от 11.12.2018 г. относно ветеринарните лекарствени продукти и чл.341, ал.1 от ЗВМД.
Касаторът поддържа, че решението е постановено при съществено нарушение на процесуалния закон, неправилно приложение на материалния закон и противоречие с доказателствата по делото. Твърди, че съдът не е установил дали деянието е извършено чрез действие или чрез бездействие, не е установил датата на нарушението или нарушенията, не е констатирал, че в АУАН и НП липсва ясно и конкретно описание на нарушението, вкл. броя на деянията и конкретното изпълнително деяние. Счита, че посочването единствено на 3 броя ветеринарни рецепти не е достатъчно за индивидуализиране на административното нарушение, още повече, че рецептата не е документ за продажба и не доказва извършена такава. Твърди, че СРС неправилно е възприел доводите на административнонаказващия орган (АНО), че продажбите са ветеринарните рецепти и че те не съдържат нужните реквизити относно животновъден обект, идентификация на

животните, брой на животните. Навежда доводи, че ветеринарните рецепти като медицински документи, се издават от ветеринарен лекар, имащ разрешение за кабинет или клиника по ЗВМД, като складът за търговия на едро продава лекарства въз основа на ветеринарни рецепти - т.е. по предписание на ветеринарен лекар - физическо лице. В резултат на изложеното както в съдебното решение, така и в АУАН и НП, липсвало ясно и конкретно описание на нарушението - не били посочени конкретни продажби, а единствено ветеринарни рецепти като продажби, което намира за несъстоятелно и невярно. Твърди, че описаните три ветеринарни рецепти са били преснимани с телефон по време на проверката на 08.05.2015г. без знание на управителя и са иззети без опис на нарушение на чл.42, ал.1, т. 10 от ЗАНН, което опорочава производството. Твърди, че проверяваните книжа на хартия са единствено ветеринарните рецепти, докато всички други книжа били електронни - създавали се и се съхранявали от компютърната система на търговеца на едро и за да се прегледат - следвало да се зададе на компютъра справка по посочени критерии - период, купувач и др., поради което инспекторите не са проверявали и не са посочили търговските книжа, касаещи продажбите по трите описани ветеринарни рецепти в АУАН и в обжалваното Наказателно постановление. Ветеринарните рецепти не били обхванати от компютърната система към момента на проверката на 08.05.2025г., доколкото се съставяли по образец на хартия, утвърден от БАБХ. Допълнително, след получено съдействие от фирмата, поддържаща касовите апарати, пред съда били представени извадки от паметта на касовите апарати - копия от касовите бонове, които се издават при покупка на стоки. Касовите бонове били приложени и окомплектовани към всяка ветеринарна рецепта, заедно с фактура и/или експедиционен лист за отделните продажби и разгледани ведно със справките - извадки от компютърната счетоводна система. Същите показвали кога са извършени продажбите, на кого са продадени лекарствата - кой е купувач и какво е мястото на стопанска дейност с адрес, кои са продадените лекарства от предписаните такива, в какви количества, на каква цена са продадени, кога лекарствата са напуснали склада на едро. Т.е. твърди се наличие на надлежни документи за продажбите, позволяващи проследяемост на движението на ВЛП, които обстоятелства необосновано не били установени от наказващия орган, а впоследствие и от съда. Счита, че наказанието му е наложено за неустановени продажби и за нарушение, което не е конкретизирано и за което липсват безспорни доказателства. Излага съображения за нарушение на чл.18 от ЗАНН. Твърди, че продажбите са документирани и декларирани пред НАП месеци преди проверката на 08.05.2025г. и всяко твърдение, че в склада влизат или излизат ВЛП без търговски книжа са неверни и се опровергават от писмените доказателства по делото. Счита, че неправилно му е вменена отговорност за липса на реквизити на ветеринарни рецепти, които се издават от ветеринарен лекар като физическо лице, а не от търговеца на едро. Излага подробни съображения за неправилно приложение на чл. 101, §7, б. „е“ от Регламент 2019/6 и чл.341 ал.1 от ЗВМД, чието нарушаване изисквало документирано доказване на продажба. Касаторът не оспорва, че търговецът на едро носи отговорност за документиране на всяка трансакция на ВЛП съгласно чл.101, & 7, б. „е“ от Регламент 2019/6, но счита, че в обжалваното съдебно решение, което възпроизвежда мотивите на наказателното постановление, не са описани самите трансакции, не са вменени и описани конкретните продажби по дата, вид и количество на продадени стоки, не е описано кой е купувачът и не е отразено какви данни се съдържат в търговската документация на търговеца на едро - не е визирано кога, с кои фактури, с кои експедиционни листове (складови разписки), с кои касови бонове на кого и какво е продадено. Счита, че описанието само на медицинския документ (ветеринарната рецепта), представляващ част от документите, съхранявани от търговеца, не може да замести и да попълни липсата на останалите книжа по неконкретизирана и неиндивидуализирана трансакция. Твърди липса на състав на нарушение без

конкретно описание на самата доставка (продажба на клиент) на ВЛП и доказване на продажба и липса на съхраняване от търговеца на едро на данни за получателя по смисъла на чл.101, §7, б. „е“ от Регламент 2019/6. Излага подробни съображения за наличие на основание за приложението на чл.28 от ЗАНН. Навежда доводи за явна несправедливост на наложеното наказание. Претендира се отмяна на решението на СРС и на потвърденото с него НП и алтернативно – връщане на делото на друг състав на СРС за събиране на доказателства.

Ответникът директор на ОБДХ-С.-град оспорва касационната жалба чрез адв. Б. Б.. Твърди, че нарушението се изразява в неизпълнение на задължението на търговеца на едро при продажба да попълни в собствената си документация данните на получателя на лекарствата – фирма, регистрирана по реда на специалния закон (ЗВМД).

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, възприетата по реда на чл.220 АПК фактическа обстановка, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна СРС е приел, че при извършена проверка на 08.05.2025 г. от компетентни длъжностни лица при ОБДХ-П., в обект за търговия на едро с ветеринарни лекарствени продукти (ВЛП), собственост на „Бора Вет“ ЕООД, находящ се в [населено място], [улица], склад №1 и склад №2, били установени продажби на ветеринарни лекарствени продукти, а именно:

1. Ветеринарна рецепта от 25.02.2025 г., издадена д-р Б. Д. на Д. Р., с тел.№[ЕГН], без да е вписан животновъден обект, адрес и регистрационен номер на ВЛП - 3 бр. Гентамицин по 100 грама; 3 броя Окситетрациклин 20% по 10 грама и 1 брой Т. TMPS от 100 мл;
2. Ветеринарна рецепта от 24.02.2025 г., издадена д-р Б. Д. на Г. Г., с тел.№[ЕГН] - [населено място], без да е вписан животновъден обект, адрес и регистрационен номер на ВЛП - 2 бр. П. 400 по 100 мл; 1 брой Л. 200 LA и 1 брой Т. LA по 250 мл.;
3. Ветеринарна рецепта от 24.02.2025 г., издадена д-р Б. Д. на Л. З. - [населено място], без да е вписан животновъден обект, адрес и регистрационен номер на ВЛП -1 бр. П. 400.

Контролните органи изискали в хода на извършената проверка от дружеството-жалбоподател документи, удостоверяващи име, фирма и постоянен адрес, или регистрирано място на стопанска дейност на получателя на описаните в трите рецепти ВЛП, но такива не им били представени. При извършена проверка на документацията, водена от дружеството, включително и в компютърната програма, контролните органи не установили данни за лицата, на които са били продадени описаните лекарства в трите процесни рецепти.

Направените констатации в хода на проверката, контролните органи отразили в Констативен протокол №01 от 08.05.2025 г.

Въз основа на тях в хода на проверката компетентно длъжностно лице Х. С. К., заемащ длъжността - главен инспектор в отдел „Здравеопазване на животните“ при ОДБХ-П., в присъствието на двама свидетели при установяване на нарушението и при съставяне на акта, съставил на 30.05.2025 г. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) №001112 против „Бора Вет“ ЕООД, за нарушение на чл.101, параграф 7, б. „е“ от Регламент /ЕС/ 2019/6 на Европейския парламент и на Съвета от 11.12.2018 г. относно ветеринарните лекарствени продукти и чл.341, ал.1 от ЗВМД.

Жалбоподателят се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН и представил писмени възражения пред АНО против направените констатации в акта, в предвидения в закона 7-дневен срок, считано от датата на връчване на АУАН, в които навел аналогични на част от изложените в жалбата до СРС възражения.

Въз основа на направените констатации в съставения АУАН, компетентно длъжностно лице - директор на ОДБХ-С.-град, издал НП №74 на 07.07.2025 г., с което след като възпроизвел изложената фактическа обстановка в акта, изложил съображения за отхвърляне като неоснователни направените писмени възражения от жалбоподателя, констатирал законосъобразност при съставяне на АУАН, преценил вмененото нарушение за доказано от събраните по преписката доказателства, изложил мотиви относно липсата на предпоставки за приложението на чл.28 от ЗАНН, както и мотиви за определяне на имуществената санкция към предвидения в закона минимален размер, наложил на „Бора Вет“ ЕООД на основание чл.450д от ЗВМД имуществена санкция в размер на 1000 лева /511,29 евро/, за нарушение на чл.101, параграф 7, б. „е“ от Регламент /ЕС/ 2019/6 на Европейския парламент и на Съвета от 11.12.2018 г. относно ветеринарните лекарствени продукти и чл.341, ал.1 от ЗВМД.

Районният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Х. С. К., на свидетел на наказаното лице Р. Н. Д. – съпруг на управителя на „Бора Вет“ ЕООД, на свидетел на установяване на нарушението А. С. Р., както и писмените доказателства от административно наказателната преписка, приобщени на основание чл. 283 НПК. Приел е, че процесните АУАН и НП са издадени от териториално и материално компетентни органи и в сроковете по чл.34 от ЗАНН, при липса на допуснати в хода на административно наказателното производство съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, като АУАН и НП съдържат всички предвидени в чл.42 и чл.57 от ЗАНН задължителни реквизити, включително дата и място на нарушението, изчерпателно и ясно описание на нарушението, както и на обстоятелствата, при които е извършено. От материалноправна страна СРС е приел, че нарушението и нарушителят се установяват по несъмнен и непротиворечив начин от доказателствената съвкупност, доколкото при извършена проверка на място в обекта на контрол на 08.05.2025 г. контролните органи са констатирали наличието на трите процесни рецепти, към които не са били представени или открити в наличната документация в обекта, документи или каквато и да е допълнителна информация за разхода на описаните в тях ВЛП с карентен срок. Кредитирал е показанията на свидетелите К. и Р. като съответни на приобщените по делото писмени доказателства, от които се установявало, че с трите процесни рецепти са изписани антибиотици, т.е. ВЛП с карентен срок, но без възможност да се проследи крайният получател на всяко едно количество от проверените лекарства, включително пълна идентификация на третираните животни и техния брой - конкретно тези животни, за които е предназначено лекарството по рецепта и идентификация на животновъдния обект, чрез посочване на регистрационен ветеринарен номер. В заключение е приел за доказано вмененото нарушение на чл.341, ал.1 от ЗВМД, който изисква притежателят на разрешение за търговия на едро с ВЛП да изпълнява задълженията, посочени в чл.101 от Регламент /ЕС/ 2019/6, вкл. това по параграф 7, б. „е“ от Регламента, която разпоредба вменява в задължение на търговеца на едро да води подробна документация за всяка трансакция, съдържаща най-малко следната информация: име или фирма и постоянен адрес или регистрирано място на стопанска дейност на доставчика - при покупка, или на получателя - при продажба.

В допълнение решаващият съд е посочил, че „Бора Вет“ ЕООД, като притежател на разрешение за търговия на едро с ВЛП, е било правно задължено на база данните, посочени в процесните три рецепти, да впише в собствената си документация пълни данни за получателя на лекарствата, който получател може да бъде само регистрирана ферма по реда на ЗВМД, но не е направило това. Липсата на задължителни реквизит в рецептите е възприета от СРС като липса на информация към момента на проверката, която да позволи проследяемост на движението на конкретните ВЛП - антибиотици, с карентен срок - на кого се продават, за кои и колко на брой

животни. Посочено е в решението, че са спазени изискванията на чл.18 от ЗАНН, както и, че субектът на нарушението е търговецът на едро, а не ветеринарният лекар, както правилно е определен в НП с оглед липсата на информация за проследимост на кого са продадени описаните в трите процесните рецепти ВЛП с карентен срок, което е задължение на дружеството-жалбоподател като търговец на едро с ВЛП. Изложени са подробни мотиви защо нарушението не може да се квалифицира като маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН.

Обжалваното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене при съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Разпоредбата на чл.341, ал.1 от ЗВМД урежда императивно задължение за притежателя на разрешение за търговия на едро с ВЛП да изпълнява задълженията, посочени в [чл. 101 от Регламент \(ЕС\) 2019/6](#). Съгласно чл.101, параграф 7, б. „е“ от Регламент /ЕС/ 2019/6 търговецът на едро води подробна документация за всяка трансакция, съдържаща най-малко следната информация: име или фирма и постоянен адрес или регистрирано място на стопанска дейност на доставчика — при покупка, или на получателя — при продажба.

По силата на чл.341, ал.3 от ЗВМД при извършване на търговия на едро по смисъла на чл. 4, т. 36 от Регламент (ЕС) 2019/6 търговците на едро може да доставят ВЛП на собственици или ползватели на животновъдни обекти, регистрирани по реда на чл. 137, ал. 1, след представяне на рецепта, издадена съгласно изискванията на чл. 105, параграфи 1, 3 и 6 от същия регламент. АLINEЯ 4 на същата разпоредба предвижда, че прилагането на доставените по ал. 3 имунологични ВЛП, антимикробни ВЛП и други ВЛП с карентен срок се извършва от регистриран ветеринарен лекар или под негов контрол. Според чл.341, ал.5 от ЗВМД за доставката по ал. 2 и 3 се издава документ, в който се посочват видът, количеството, партидният номер и срокът на годност на ВЛП, както и датата на доставка.

Съгласно легалните определения на чл.4, т.33 от Регламент (ЕС) 2019/6 „ветеринарна рецепта“ означава документ, издаден от ветеринарен лекар, за ветеринарен лекарствен продукт или за лекарствен продукт за хуманна употреба за неговата употреба при животни, докато „карентен срок“ означава необходимият минимален интервал между последното прилагане на ветеринарен лекарствен продукт върху животни при нормални условия на употреба и производството на хранителни продукти от тях с цел да се гарантира, че хранителните продукти не съдържат остатъчни количества в концентрации, вредни за общественото здраве (т.34).

Съгласно чл.350, ал.1 и ал.2 от ЗВМД при продажба на ВЛП, посочени в чл. 34, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/6, задължително се изисква ветеринарна рецепта, която трябва да отговаря на изискванията по чл. 105 от Регламент (ЕС) 2019/6. Ветеринарната рецепта се издава само от регистриран ветеринарен лекар и при спазване на чл. 105, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2019/6 (ал.3). Според алинея 4 ветеринарната рецепта се издава в три екземпляра - единият, за покупка на ВЛП в аптеката, вторият - за собственика на животните, за чието лечение или профилактика е предназначена, и третият - за регистрирания ветеринарен лекар, издал рецептата. Управителят на аптеката, собствениците на животните и регистрирания ветеринарен лекар съхраняват ветеринарната рецепта за срок 5 години от датата на изпълнението ѝ (ал.5). Данните за предписаните с ветеринарна рецепта ВЛП се вписват в амбулаторния дневник по чл. 39, ал. 2, т. 5 (ал.6). Минималното съдържание на ветеринарната рецепта е посочено в чл. 105, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2019/6.

Вменените за нарушени разпоредби на чл.101, параграф 7, б. „е“ от Регламент /ЕС/ 2019/6, връзка чл.341, ал.1 от ЗВМД, уреждат задължения за търговците на едро на ВЛП да водят подробна документация за всяка трансакция. Субекти на санкционната разпоредба на чл.450д от ЗВМД също са притежателите на разрешение за търговия на едро с ВЛП. Както съюзният, така и националният нормативен акт определят ветеринарната рецепта като документ, който се издава от ветеринарен лекар, респ. последният носи задължението същата да се издаде съобразно съдържанието по чл. 105, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2019/6. Независимо от това, посочените за нарушени разпоредби на Регламент (ЕС) 2019/6 и ЗВМД вменят задължения за търговците на едро на ВЛП, поради което дружеството правилно е определен като субект на процесното нарушение.

Неоснователно касаторът поддържа, че е наказан за съдържанието на намерени в обекта му три ветеринарни рецепти, доколкото това не следва от мотивите на АУАН и НП, в които ясно и безпротиворечиво е посочено „не бяха представени документи за доставките, удостоверяващи име/фирма и постоянен адрес или регистрирано място на стопанска дейност на *получателя*“.

Както се посочи, за всяка продажба на ВЛП, посочени в чл. 34, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2019/6, задължително се изисква ветеринарна рецепта (чл.350 от ЗВМД). Съгласно чл.350, ал.4 от ЗВМД единият от трите екземпляра на ветеринарната рецепта (за покупка на ВЛП) е предназначен за и остава в аптеката. Задължителна предпоставка за продажбата на определени ВЛП е наличието на ветеринарна рецепта, вкл. съгласно чл.341, ал.3 от ЗВМД, докато според ал.5 на същата разпоредба за доставката *се издава документ*, в който се посочват видът, количеството, партидният номер и срокът на годност на ВЛП, както и датата на доставка. Нормативната уредба ясно разграничава задълженията на ветеринарния лекар като издател на ветеринарна рецепта и на притежателя на разрешение за търговия на едро с ВЛП, който може да доставя ВЛП на други търговци на едро и на дребно с ВЛП и на ветеринарномедицински заведения по чл. 26, ал. 1, т. 1, 2 и 4, както и на собственици или ползватели на животновъдни обекти, регистрирани по реда на чл. 137, ал. 1 (чл.341, ал.2 и ал.3 от ЗВМД).

От мотивите на АУАН и НП става ясно, че в търговския обект са установени три ветеринарни рецепти (екземпляр от същите задължително се съхранява в търговския обект за продажба (чл.350, ал.4 от ЗВМД) и е предпоставка за извършване на търговия на едро (чл.341, ал.3 от ЗВМД). Отделно и независимо от наличието на ветеринарна рецепта търговецът на едро е задължен да води подробна документация за всяка трансакция, съдържаща най-малко следната информация: име или фирма и постоянен адрес или регистрирано място на стопанска дейност на доставчика — при покупка, или на получателя — при продажба (чл.101, параграф 7, б. „е“ от Регламент /ЕС/ 2019/6), като за всяка доставка *издава документ*, в който се посочват видът, количеството, партидният номер и срокът на годност на ВЛП, както и датата на доставка (чл.341, ал.5 от ЗВМД) и вписва данните за продадените ВЛП в амбулаторния дневник по чл. 39, ал. 2, т. 5 (чл.350, ал.6 от ЗВМД).

Неизпълнението на визираните задължения е описано в АУАН и НП по начин, който не е затруднил правото на защита на наказаното лице, а именно: „Бора Вет“ЕООД има регистриран обект за търговия на едро с ВЛП. Законът за ветеринарномедицинската дейност /ЗВМД/ в чл. 341, ал. 1, изисква притежателят на разрешение за търговия на едро с ВЛП да изпълнява задълженията, посочени в чл. 101 от Регламент (ЕС) 2019/6.

Едно от тези задължения е и това по чл. 101, §7, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2019/6, което задължава търговецът на едро да води подробна документация за всяка трансакция, съдържаща най-малко следната информация: име или фирма и постоянен адрес или регистрирано място на стопанска дейност на доставчика — при покупка, или на получателя — при продажба. Именно това задължение не е изпълнено от „Бора Вет“ ЕООД, видно от представените рецепти и от проверената документация за продажби, описани в протокол образец КВЛП №01/08.05.2025 г. и КП №01/08.05.2025г... като липсват постоянен адрес или регистрирано място на стопанска дейност на получателя на ВЛП (1. По ветеринарна рецепта от 25.02.2025г. издадена д-р Б. Д. на Д. Р. с тел. № [ЕГН], без да е вписан животновъден обект, адрес и рег. №., на ВЛП - 3 бр. Гентамицин по 100 грама, 3.. Окситетрациклин 20 % по 10 грама и 1 бр. Т. TMPs от 100 мл.; 2. По ветеринарна рецепта от 24.02.2025г. издадена д-р Б. Д. на Г. Г. с тел № [ЕГН] - [населено място], не е вписан животновъден обект, адрес и рег. №., на ВЛП - 2 бр. П. 400 по ЮОмл., 1 бр. Л. 200 LA и 1 бр. Т. LA по 250 мл.; 3. По ветеринарна рецепта от 24.02.2025г. издадена д-р Б. Д. на Л. З. - [населено място], без да е вписан животновъден обект, адрес и рег. №.. на ВЛП - 1 бр. П. 400, като не са представени документи за доставките, удостоверяващи име/фирма и постоянен адрес или регистрирано място на стопанска дейност на получателя на ветеринарните лекарствени продукти). „Бора Вет“ ЕООД не е изпълнило задължението си при продажба да води подробна документация за всяка трансакция, с което „Бора Вет“ ЕООД е нарушило чл. 101, параграф 7, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2019/6 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година относно ветеринарните лекарствени продукти във връзка с чл. 341, ал. 1 от ЗВМД“.

Според АУАН № 001112 от 30.05.2025 г. „за горепосочените ВЛП не бяха представени документи, удостоверяващи име, фирма и постоянен адрес или регистрирано място на стопанска дейност на получателя на ВЛП“.

При визираното описание на нарушението в АУАН и НП не е допуснато твърдяното от касатора нарушение на чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 от ЗАНН. Касае се за бездействие по изпълнение на законово задължение за съставяне на документация за проследимост по смисъла на чл. 101, параграф 7, буква „е“ от Регламент (ЕС) 2019/6, като датата на установяването на нарушението в случая следва да се приеме за дата на извършването му – бездействието е установено при проверката на търговския обект. Съставените при проверката документи са описани като приложения към АУАН, поради което не е допуснато твърдяното нарушение на чл.42, ал.1, т.10 от ЗАНН, още повече, че същото не може на самостоятелно основание да доведе до отмяна на НП.

Съставът на вмененото нарушение (не води подробна документация при продажба на ВЛП), освен ясно и безпротиворечиво описан в АУАН и НП, се потвърждава и от доказателствената съвкупност по делото, както правилно е приел СРС. Актосъставителят К. установява, че констатациите от проверката на 08.05.2025 г. касаят „липса на документи, които показват разхода на ВЛП с карентен срок“. При проверката проверяващите проверили цялата документация на склада, но не били представени други документи, освен три рецепти. За трите лекарства по рецептите освен рецепти не било установено нищо друго – те били продадени и липсвали в склада, а за всяка продажба следвало да има документ. Проверяващите направили проверка на наличността на хартиени носители, заедно с цялата компютърна програма на обекта. Актосъставителят коректно пояснява вида на нарушението и защо се касае „за едно

цяло нарушение“, а именно „начинът, по който е следвало да се изписват ВЛП“, който не е спазен от търговеца на едро.

Неоснователна е защитната версия на дружеството, че не е проверена компютърната програма на склада, тъй като тя се опровергана от съдържанието на изготвения за проверката доклад от тримата проверяващи (д-р А. Р., д-р Х. К. и д-р В. Ф.), от Протокол № 01 от 08.05.2025 г. и Констативен протокол № 02 от 08.05.2025 г. В доклада на проверяващите изрично е посочено, че „компютърната програма за отразяване на покупко-продажбите /трансакциите/ не съдържа данните по чл. 101, §7, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2019/6 по отношение на име или фирма и постоянен адрес или регистрирано място на стопанска дейност на получателя на ВЛП“. Идентична констатация изрично е отбелязана в Протокол № 01 от 08.05.2025 г. – „при извършена справка в компютърния софтуер, съдържащ документацията по чл. 101, §7 от Регламент (ЕС) 2019/6, няма данни за извършени покупки и продажби“. Според свидетеля на установяване на нарушението и съставяне на АУАН Р. самият търговец на едро, на базата на ветеринарната рецепта, трябва да впише в собствената си документация пълни данни за получателя на ВЛП, броя на животните, за които са предназначени и идентификация на животновъдния обект, която информация не била установена по време на проверката. Проверяващите опитали да установят липсващата информация чрез три източника – първо, самите ветеринарни рецепти, които не били попълнени коректно, второ – в папката с търговски документи, която била предоставена и трето – в компютърната система на обекта. Защитата теза на наказаното лице, че на място при проверката проверяващите преснимали рецептите с телефон, е изцяло ирелевантна към състава на вмененото нарушение данните по чл. 101, §7, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2019/6, вр. чл.341, ал.1 от ЗМВД.

Тук е мястото да се отбележи, че представената пред съда търговска и счетоводна документация не санира доказаната при проверката на място и по документи липса на документална проследимост на ВЛП, при установено разминаване между датите на издаване на рецептите и на допълнително представените пред съда документи. Релевантна за състава на нарушението е невъзможността изискуемите документи по чл. 101, §7, б. „е“ от Регламент (ЕС) 2019/6, вр. чл.341, ал.1 от ЗМВД да бъдат установени в търговския обект по време на проверката, която е продължила и като такава по документи. Не е допуснато нарушение на чл.18 от ЗАНН, доколкото вмененото нарушение касае начина на водене на задължителната документация при търговеца на едро според вменените за нарушени разпоредби. Касае се за ВЛП – антибиотици с карентен срок, опасни за здравето на хората, в случай, че попаднат в хранителната верига, поради което правилно районният съд е приел, че липсата на изискуема документация за проследимост на продадените лекарства не обосновава приложение на института на маловажността по чл.28 от ЗАНН. Фактът на установеното първо нарушение от този вид и съобразен при определяне на минимален размер на имуществената санкция.

По изложените съображения и като е достигнал до идентични правни изводи, районният съд е постановил обжалваното решение при правилно приложение на закона, поради което е дължимо оставянето му в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.4 и ал. 5 от ЗАНН на ответника по касация следва да се присъдят сторените в производството разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 511.29 евро.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XVIII-и Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 769 от 04.03.2026 г. по нахд № 11506/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110-и състав.

ОСЪЖДА „Бора Вет“ ЕООД,[ЕИК], със седалищен [населено място], [улица], да заплати на Българска агенция по безопасност на храните – Областна дирекция по безопасност на храните С.-град сторените в касационното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 511.29 евро.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.